

MARINELA DELIA WINKELS

Biruator prin credință,

PREFAȚĂ

A citi poezie astăzi este ceva măreț, doar oamenii sensibili știu asta, dar când poezia este de calitate, uneori niște versuri te pot ridica din cenușă, reînvia ca pasarea Phoenix. De fiecare dată când citesc poeziile Deliei Winkels mă îmbogățesc, găsesc în versul ei acel nerv al voinței de fier, o ambiție sfântă de a merge mai departe, chiar dacă vântul e furios și ți se împotrivese.

Delia scrie cu inima, cu sufletul, poeziile ei conțin fărâme de suflet împărtășite cu o sinceritate aparte, ea dă viață trăirilor intense ale omului cinstit, realist și credincios.

Așa cum perla se naște în teascul suferinței unei scoici, în încercarea de a elimina din cochilie acele cristale fără valoare cu prețul propriei vieți transformându-le în pietre prețioase, fără să știe că la final căutătorii de perle găsesc acele minunate capodopere care expuse la soare generează reflexii sidefii, tot așa și versurile din cartea „Biruitoare prin credință” expun produsul finit al unui suflet încercat în valțurile suferinței, transformând durerea în frumos.

După cum autoarea ne mărturisește centrul existenței ei prin versurile:

*„Ai grijă cum trăiești că timpu-i scurt,
Nu pierde nicio clipă neubind”.*

(Pagina 13, poemul Urme de zăpadă)

Delia este membră a Bisericii noastre, un alergător neobosit după nemurire, care conservă fiecare gram de iubire, încercând să înțeleagă sensul vieții și al valorilor divine înghesuite în niște trupuri efemere, asemănaute cu vasele de lut.

Cel care citește cartea de față, are garanția că va fi mai bogat, că va prinde o rază de soare, va fi o muză de inspirație pentru ceilalți, un îndemn de a nu ceda loviturilor sorții, credința în Dumnezeu care îți dă puterea de a merge mai departe, luptând.

*Prof. **Onisim Botezatu** (autor a mai multor titluri de cărți, între care două volume de poezii, blogger și pastor coordonator al Bisericii Betleem Arad)*

E TOAMNĂ IAR...

E toamnă iar peste pământ
Dar gândurile mele,
Le-ndrept spre Tatăl meu Cel sfânt
Ce e mai sus de stele.

El știe toată starea mea
Îmi știe-al meu trecut,
Inima mea și ce-i în ea
Și-un dor ce l-am avut.

Chiar dacă frunze cad din ram
Și totu-i trecător,
Eu nu mai sunt cum ieri eram
Căci am un viitor.

Încă mai cred că pot primi
În suflet vindecare,
Încă mai sper că pot privi
Și mâine către soare.

Chiar dacă poate m-am răcit
Așa cum toamna este,
Eu prin credință, astăzi simt
Cum dragostea îmi crește.

Chiar dacă poate am căzut
Și nu mai am putere,
De unde sunt, eu mă ridic
Și aflu mângâiere.

Voi face-un pas și înc-un pas
Și cred că voi ajunge,
Să fiu din nou ca un viteaz
Ce-n luptă va învinge.

GÂNDURI DE TOAMNĂ...

În gândul meu, aud cum frunzele foșnesc
Ce sunt de vânt purtate în roua dimineții,
Eu le privesc de-aproape și-n taină le zâmbesc
Și simt cum îmi pătrunde în suflet, toamna vieții.

Mă minunez de toamnă... de tot ce văd și simt
Căci totul e-o minune, un zbor înalt de visuri,
În inimă am pace, căci toate vin la timp
Așa cum răsăritul, se naște din apusuri.

Tot ce mă înconjoară, e-un rai plin de lumină
Și simt mireasma toamnei, în care m-adâncesc,
Iar inima din mine, de dragoste e plină
De bunătate sfântă și Har dumnezeiesc.

În mine e ascunsă o mare de iubire
Ce iese la lumină, în valuri sclipitoare,
Tot ce-am fost ieri, rămâne o simplă amintire
Iar ce voi fi chiar mâine, nu fi-va la-ntâmplare.

Căci toate sunt conduse, de Mâna creatoare
Ce a format pământul, cerul și omenirea,
Am fericire-n suflet, mai mare ca o mare
Căci port cu mine-n lume, speranța și iubirea...

TOAMNA DIN MINE...

Afară e toamnă și parcă e-un vis
Ce zboară spre cer și se-aprinde,
Privirea o-ndrept spre pământul ce-i nins
De frunzele roșii căzute...

Afară-i frumos, iar eu am în piept
O oază de dor după Sine,
Căci încă-L iubesc și încă-L aștept
Să vină, să-mi facă iar bine...

În sufletul meu e o pace și-un har
Cum n-am mai simțit niciodată,
Speranța îmi crește și n-are hotar
Redându-mi iubire curată...

Mă simt iar iubit și în suflet primesc
Speranță și-a Lui mângâiere,
Pe drum eu alerg și nu obosesc
Cî cresc din putere-n putere...

De dorul Său, astăzi scriu vers după vers
Și vreau să-l citească oricine,
Chiar dacă e toamnă-n acest univers,
Chiar dacă e toamnă în mine...

MAI CADE CÂTE-O FRUNZĂ...

Mai cade câte-o frunză și-ncă una
Mai trece o secundă... un minut...
Ne zboară timpul, iar a noastră viață
Noi o trăim de parcă am murit...

Poate-am uitat, că-n noi avem iubirea
Ce-așteaptă să o redescoperim,
Ca să simțim în suflet fericirea
Ce-o căutăm și nu o mai găsim.

Dacă-am ajuns să ne simțim vreodată
Apatici, reci sau chiar descurajați,
Să bem din apa vie și curată
Și-așa, vom fi din nou înviorați.

Să ne uităm spre cer, dar, fiecare
Și să-L lăsăm pe Domnul dragostei,
Să toarne-n noi balsam de vindecare
Să licărească-n suflet, noi scânteii.

Iar când vom fi puternici, plini de viață
Prin El, noi ne vom bucura din nou,
Și-L vom slăvi în orice dimineață
Căci ne-a atins în suflet, Harul Său...

ÎȚI MULȚUMESC, ISUSE

Îți mulțumesc, Isuse, pentru tot ce sunt
Și pentru dragostea Ta nespus de mare,
Mulțumesc pentru apă și pâine și cânt
Și pentru cerul Tău, cu nori și cu soare.

Mulțumesc pentru toamna ce-a venit la noi
Să ne ofere prveliști minunate,
Mulțumesc pentru frunze ruginii și moi
Pentru legumele și fructele coapte.

Mulțumesc pentru tot ce-am cerut și mi-ai dat
Pentru că văd cât de bun și măreț Tu ești,
Mulțumesc pentru gândul senin și curat
Și pentru că în orice zi mă ocrotești.

Mulțumesc pentru că exiști și mă iubești
Și pentru că sunt o binecuvântare,
Mulțumesc pentru felul în care-mi vorbești
Prin Cuvântul Tău, printr-un gest sau o floare.

Mulțumesc pentru minuni ce le-am văzut
Atunci când eram disperat m-ai ascultat,
Mulțumesc pentru pacea care mi-a umplut
Sufletul meu zdrobit, atunci când Te-am chemat.

Mulțumesc pentru vindecarea primită
Și pentru toate mângâierile Tale,
Mulțumesc pentru ajutor în ispită
Și pentru că-mi ești lumină pe cărare.

Mulțumesc pentru planul ce-l ai cu mine,
Tu ești singurul Dumnezeu adevărat!
Tu ești scutul și tăria mea în lume,
Doar prin Tine, fericirea eu am aflat!

CU SUFLETUL APRINS DE DOR

Cu sufletul aprins de dor
În iarna rece, vin la Tine,
Tu ești un veșnic Salvator
Ce locuiești în slăvi divine.

Te rog frumos să mă primești
Și în această dimineață,
Cu mari minuni să mă uimești
Să îmi schimbi inima de gheață!

Căci nu doresc rece să fiu
Ci cald, prin dulcea Ta iubire,
Și cât mai am un suflet viu
La Tine vin cu mulțumire.

Eu vreau să fac doar voia Ta
În fiecare zi din viață,
Primește astăzi ruga mea
Și umple-mă iar de speranță!

Chiar dacă-afară e pustiu
Eu îndrăznesc și vin la Tine,
Căci niciodată nu-i târziu,
Ci Tu Te-nduri oricând de mine.

Cu sufletul aprins de dor
Mă-nchin și Te ador, o, Tată,
Și-aș vrea să mă ascuți din cer
Să-mi dai o inimă curată!

URME DE ZĂPADĂ

Privesc 'napoi urmele de zăpadă
Și nu mai știu dacă-ale mele sunt,
Am fost cu gândul meu în altă parte
Și n-am văzut în jur vreun om mergând...

Gândeam intens la viața mea trecută
La tot ce-aș fi putut avea vreodată,
La ce-am visat, la clipa irosită
Și la copilul care-am fost odată...

Și m-am oprit deodată, să ascult
Glasul secundelor ce trec, zicând:
„Ai grijă cum trăiești, căci timpu-i scurt
Nu pierde nicio clipă neiubind”!

Știu, timpul trece, fără să-l opresc
Și anii mei încep încet să scadă,
Însă, privesc în față și zâmbesc
Căci văd și alte urme de zăpadă...

E-APROAPE SĂRBĂTOAREA

E-aproape sărbătoarea
Când s-a născut Isus,
Cerul la noi coboară
Cu dragoste de sus.

E-atâta bucurie,
Iubire între noi...
Eu simt și fericire,
Nu o simțiți și voi?

De dragul nostru, iată
Se naște un Prunc Sfânt
Și oastea minunată
Îi cântă-un frumos cânt...

Păstorii vin la iesle
Să-L vadă pe Isus
Iar magii-l aduc daruri
Celui venit de sus...

Vin și eu cu grăbire
Pruncului să mă-nchin
S-aud sfânta oștire
Din cerul cel senin,

Cum osanale-l cântă
Lui, Regelui promis
Ce ne dă mântuirea
Și-o pace de nespus...

MI-AȘ FI DORIT

Mi-aș fi dorit să fiu și eu
La ieslea unde Te-ai născut,
Să Te privească ochiul meu
Pe Tine, Cel fără-nceput.

Mi-aș fi dorit să cânt și eu
Cu îngerașii într-un cor,
Să îl slăvesc pe Dumnezeu,
Pe minunatul Pruncușor.

Mi-aș fi dorit să fiu cu magii
Ce Ție Ți s-au închinat,
Și Ți-au adus atâtea daruri
Cât ar fi fost de minunat!

Mi-aș fi dorit să pot vedea
Cum adormeai senin și blând,
Când mama Ta Te legăna
Și mângâia chipul Tău sfânt.

Mi-aș fi dorit să-Ți fiu aproape
Când Te trezeai din somnul Tău,
Te-aș fi luat apoi în brațe
Să-Ți fie cald la pieptul meu.

Mi-aș fi dorit să simți iubire
De la acei ce Te-au respins,
Și n-au dorit să vii pe lume
Într-un locaș frumos, de vis.

Mi-aş fi dorit să fiu acolo
Să îţi ofer iubirea mea,
Doar un minut, sau o secundă,
În Bethleem, la ieslea Ta...